

PUNT DE FUGA

ROSA PEROY
@RPEROY

MALGRAT TOT, SOU COLLONUTS

Fa pocs dies m'arriba un correu convidant-me a signar un manifest –n'haureu sentit a parlar– amb el nom *On són les dones?* L'escrit reivindica major presència de les dones en els mitjans. El gènere al qual pertanyo representa el 51% de la població i, com diu el text, “és estadísticament improbable que el 80% dels millors opinadors puguin provenir d'un 49% de la població”. Signo i recordo un article publicat a *Crític*, on es desmunta amb dades i estadístiques l'aparença d'igualtat entre homes i dones pel que fa a oportunitats laborals, capacitat adquisitiva, qualitat de vida i expectativa d'èxit professional. És allò de la piràmide ampla de base que a mesura que augmenta decreix: els càrrecs de responsabilitat es van aprimant; les dones produïm però no arribem a tenir poder. Les dones hem entrat a treballar però ells no han entrat a casa. Per això, malgrat que la paraula *discriminació* em produeix urticària estic a favor de la positiva, perquè és una manera radical d'imposar la no discriminació. El llenguatge –tan pervers, però tan aclaridor– n'és una mostra. Com escriu la Natza Farré en el seu nou llibre: “si ets dona ets un conyàs; si ets home, la polla”. I també podem ser grolleres. Quàn volem.